

ничин - Йонко Проданичин, макар, че той беше вече в техни ръце.

Бакю Йонко от затвора изпрати писмо на мама, беше се научил за убийството на текьо

Мама и бати Цветко поеха работата в дюкяна и нашето препитание беше осигурено горе-долу. Бати Цветко беше хубав, весел момък, всичко му вървеше от ръка, беше внимателен и сърдечен. Пишеше стихове, от тях сме запомнили две-три стихотворения. Когато на мама й ставаше много тежко и започваше да плачи за текьо, Цветко я утешаваше; казваше й да не се тревожи за малките деца. Той няма да я остави, винаги ще й помага. Но за зла участ това не продължи за дълго. Беше изминало около една година една вечер на 1 септември 190 година той приготви коня за път. На другия ден щеше да ходи до Неврокоп да купи бои и стоки за дюкяна. Когато се качи горе запита мама какво да й донесе от Неврокоп. Мама му поръча да купи врекище /чували/; брат ми Гьорге - ножче; а аз шамово фустанче /басмена рокличка/.

Тази вечер у нас беше тета Сола Тодева, да помогне на мама в някаква работа. Когато тя реши да си ходи, бакю Цветко излезе с нея да я изпрати до тяхната къща, тогава вечерно време беше страшно да ходи сам човек по сокаците. По едно време чуха се три изстрела. Мама излезе на колибата /чардака/ да види няма ли пожар, но прибирайки се каза, че всичко е тъмно и не се чува никакъв шум в ноща. Бакю Цветко не се върна през нощта, нямаше го и през деня. Мама се успокояваше с мисълта, че са го пратили от организацията по работа. Но привечер в къщи дойде протестантският кмет и каза:

- Марио, това не може да се крие. Цветко го убиха снощи, идете да си го приберете, в двора на кръчмата на